

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 8Csp/144/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8418202161
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 03. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Borovská
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2020:8418202161.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok sudkyňou JUDr. Erikou Borovskou v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia, s.r.o., Mýtna 48, 811 07 Bratislava, IČO: 35 831 154, práv. zast. JUDr. Ján Šoltés, advokát so sídlom Mýtna 48, P.O.BOX 205, Bratislava proti žalovanému: B. T., L.. XX.XX.XXXX, J. B. XXX, XXX XX B., zastúpený: JAKUBIS & PARTNERS s.r.o., Zámocká 36, 811 01 Bratislava IČO: 50 990 365, o zaplatenie 4.589,20 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Konanie ohľadne 1548,50 eur s prísl. z a s t a v u j e.

II. Žalobu z a m i e t a.

III. Žalobkyňa je p o v i n n á zaplatiť žalovanému náhradu trov v rozsahu 60 % trov do 3 dní od právoplatnosti uznesenia súdneho úradníka o výške tejto náhrady.

odôvodnenie:

1. Žalobou podanou na súd dňa 26.09.2018 v jej konečnej úprave pripustenej uznesením súdu zo dňa 19.02.2019 č.k. 8Csp 144/2018-46 sa žalobkyňa domáhala na žalovanom zaplatenia 4.589,20 eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5 % ročne od 21.08.2018 do zaplatenia a náhrady trov konania.

2. Žalobu zástupca žalobkyne odôvodnil tvrdeniami, že dňa 09.04.2014 uzavrela Všeobecná úverová banka, a.s., Mlynské Nivy 1, Bratislava, IČO: 31 320 155 (ďalej len „banka“) so žalovaným zmluvu o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB a.s. Na základe tejto zmluvy sa banka zaviazala poskytnúť žalovanému kreditnú kartu, ku ktorej viedla účet č. 0045001904. Žalovanému bol poskytnutý úver s dohodnutým úrokom 22,80 %. Ku dňu vystavenia výpisu z kartového účtu žalovaný mal schválený úverový rámec vo výške 2.400 eur a bol povinný platiť banke mesačnú splátku vo výške 80 eur. Žalovaný si nesplnil povinnosti vyplývajúce mu zo zmluvy, a to aj napriek viacerým výzvam banky. Pred odstúpením pohľadávky na vymáhanie dňa 26.08.2018 banka vystavila výpis z bankovej knihy so stavom ku dňu 31.07.2018 s konečným zostatkom na úhradu vo výške 4.589,20 eur, obsahujúcim súhrn debetných položiek (istiny, poplatkov, sankčného úroku a štandardného úroku) a úhrad vykonaných na kartový účet žalovaným. Žalovaný peňažný záväzok v lehote splatnosti určenej vo výpise z bankovej knihy, t.j. v lehote do 20.08.2018 nezaplatil. Banke tak podľa § 517 Občianskeho zákonníka vznikol nárok aj na zaplatenie úrokov z omeškania v zákonnej výške určenej nariadením vlády SR č.87/1995 Z.z., a to odo dňa nasledujúceho po dni určenej splatnosti, tzn. od 21.08.2018. Aktívna legitímácia žalobkyne v konaní vyplýva z rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej medzi bankou a žalobkyňou dňa 30.11.2017, vrátane žiadosti o postúpenie a prevod zo dňa 24.10.2018 ako jej prílohy.

3. Spolu so žalobou zástupca žalobkyne predložil súdu listiny označené ako: „Žiadosť o aktiváciu Bankomatky Quatro“, „Výpis z Bankomatky Quatro“ a „Obchodné podmienky pre vydávanie a

používanie kreditných platobných kariet vydávaných Všeobecnou úverovou bankou, a.s. v spolupráci so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s.,,

4. Uznesením zo dňa 24.05.2019 č.k. 8Csp 144/2018-48 súd podľa § 167 ods. 2 Civilného sporového poriadku vyzval žalovaného na vyjadrenie k žalobe a pripojeným listinám v lehote 15 dní od doručenia uznesenia. Uznesenie bolo žalovanému doručené dňa 29.05.2019. Žalovaný sa k žalobe a pripojeným listinám v stanovenej lehote nevyjadril.

5. Podaním doručeným súdu dňa 24.09.2019 advokátska kancelária JAKUBIS & PARTNERS s.r.o. oznámila, že prevzala právne zastúpenie žalovaného a v prílohe predložila plnomocenstvo. Podaním vzniesla námietku premlčania uplatneného nároku a navrhla žalobu v celom rozsahu zamietnuť. S poukazom na ust. § 103 a § 565 Občianskeho zákonníka argumentovala, že premlčacia doba v danom prípade začala plynúť odo dňa nasledujúceho po zročnosti splátky, s ktorou bol žalovaný v omeškaní ako s prvou.

6. Uznesením zo dňa 21.01.2020 č.k. 8Csp 144/2018-72 súd podľa § 167 ods. 3 Civilného sporového poriadku vyzval žalobkyňu na vyjadrenie k vyjadreniu zástupcu žalovaného k žalobe v lehote 15 dní od doručenia uznesenia. Zástupca žalobkyne na výzvu reagoval podaním doručeným súdu dňa 02.03.2020, v ktorom vyjadril nesúhlas s námietkou premlčania vznesenou žalovaným. Uviedol, že dňa 07.04.2014 žalovaný vyplnil „Žiadosť o aktiváciu Bankomatky Quatro“. Prijatím a schválením tejto žiadosti bankou dňa 09.04.2014 podľa predložených obchodných podmienok došlo k uzavretiu zmluvy o vydaní a používaní bankomatovej karty. Kreditná bankomatová karta je forma revolvingového, tzn. automaticky obnovovaného úveru, ktorý je čerpaný používaním karty. Úver žalovaný začal čerpať dňa 16.04.2014. Následne kreditnú kartu využíval dlhodobo. Platobnú disciplínu však žalovaný porušil. Preto žalobkyňa listom zo dňa 07.10.2015 vyhlásila okamžitú splatnosť celého dlžného zostatku úveru. List bol žalovanému odoslaný dňa 07.10.2015. Lehota na zaplatenie dlžného zostatku predčasne ukončeného zmluvného vzťahu uplynula dňa 17.10.2015. Odo dňa 18.10.2015 je žalovaný v omeškaní. Premlčacia doba na zaplatenie celej sumy dlžného zostatku predčasne ukončeného zmluvného vzťahu podľa ust. § 101 Občianskeho zákonníka začala plynúť dňa 18.09.2016. Žalovaná pohľadávka bola uplatnená na súde dňa 25.09.2018, tzn. v rámci plynutia trojročnej premlčacej doby. Spolu s podaním predložil súdu listiny označené ako „Predžalobná upomienka“ zo dňa 04.09.2015 vrátane doručky a „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“ zo dňa 07.10.2015.

7. Zástupca žalobkyne v podaní ďalej uviedol rozsah čerpania úveru žalovaným tak, že špecifikoval jednotlivé debetné transakcie na kartovom účte v období od 16.04.2014 do 17.03.2015. Špecifikoval plnenia žalovaného v prospech kartového účtu za dobu od 12.05.2014 do 27.07.2018 s tým, že ide o plnenia v rozsahu celkom 2.290 eur. Uviedol, že žalovaná suma 4.589,20 eur pozostáva z istiny 1.594,56 eur, poplatkov 268,39 eur, štandardného úroku 2.246,14 eur a sankčného úroku 480,11 eur. Bez bližšieho zdôvodnenia oznámil, že žalobu sčasti, a to ohľadne poplatkov v sume 268,39 eur a sankčného úroku v sume 480,11 eur (spolu 748,50 eur) s prísl. berie späť a požiadal o zastavenie konania v tejto časti. Vyšpecifikoval úhrady vykonané žalovaným na kartový účet v dobe po 27.07.2018 do 27.02.2020 (celkom 16 úhrad po 50 eur, spolu 800 eur), a žalobu aj včasti istiny vo výške 800 eur s prísl. zobral späť a požiadal o zastavenie konania aj v tejto časti. Naďalej trval na zaplatení sumy 3.040,70 eur spolu s úrokmi z omeškania tak, ako ich v podaní špecifikoval.

8. Podľa § 144 Civilného sporového poriadku žalobca môže vziať žalobu späť.

9. Podľa § 145 ods. 1 Civilného sporového poriadku ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví.

10. Podľa § 146 ods. 1 Civilného sporového poriadku súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

11. Zástupca žalobkyne podaním doručeným súdu dňa 02.03.2020 zobral žalobu sčasti späť pred otvorením prvého pojednávania. Preto súd rešpektoval tento jeho dispozitívny úkon so žalobou a konanie v časti, v ktorej bola žaloba vzatá späť, zastavil. Predmetom konania tak naďalej ostal nárok

žalobkyne na zaplatenie sumy 3. 040,70 eur a úrokov z omeškania tak, ako ich zástupca žalobkyne naposledy špecifikoval podaním doručeným súdu dňa 02.03.2020.

12. Súd žalobu prejednal a rozhodol na pojednávaní konanom dňa 10.03.2020 v neprítomnosti zástupcov oboch sporových strán, ktorí boli na pojednávanie riadne a včas predvolaní. Zástupca žalobkyne svoju neúčasť na pojednávaní ospravedlnil pracovnou zaneprázdnenosťou a hospodárnosťou konania. Požiadal, aby súd rozhodol v jeho neprítomnosti. Zástupca žalovaného svoju neúčasť na pojednávaní neospravedlnil, o odročenie pojednávania nepožiadaval. Dokazovaním vykonaným v celom rozsahu návrhov oboch sporových strán podľa ust. § 185 a nasl. Civilného sporového poriadku súd skutkový stav vo veci ustálil nasledovne:

13. Žalovaný nepoprel tvrdenie žalobkyne, že dňa 09.04.2014 uzavrel s VÚB a.s. zmluvu o vydaní a používaní kreditnej karty VÚB a.s., na základe ktorej mu bol poskytnutý revolvingový úver s úverovým rámcom 2.400 eur, ktorý aj čerpal formou kreditnej bankomatovej karty, a ktorý sa spolu s jeho nákladmi zaviazal banke vrátiť v pravidelných mesačných splátkach vo výške 80 eur. Tieto skutočnosti vyplývajú aj z listín predložených žalobkyňou označených ako „Žiadosť o aktiváciu Bankomatky Quatro“ a „Výpis z Bankomatky Quatro“, podľa ktorých banka k úveru viedla účet č. 0045001904.

14. Žalovaný tiež nepoprel a súd na základe výsledkov vykonaného dokazovania nepovažoval za závažnejšie spochybnené ani tvrdenia žalobkyne, že žalovaný zmluvne dohodnuté splátky úveru riadne nesplácal. Žalovaný nijako nespochybnil žalobkyňou predložený „Výpis z Bankomatky Quatro“ za zúčtovacie obdobie od 17.04.2014 do 31.07.2018, z ktorého táto skutočnosť vyplýva. Táto skutočnosť vyplýva aj z ďalších listín predložených žalobkyňou, a to z listiny označenej ako „Predžalobná upomienka“ vyhotovenej dňa 04.09.2015, podľa ktorej týmto listom banka žalovanému oznámila nedoplatok na splátkach úveru vo výške 240 eur a súčasne ho upozornila, že ak do 11.09.2015 nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci „07/2015“, bude oprávnená úver zosplatiť. Podľa doručky list bol žalovanému doručený dňa 14.09.2015. Podľa listiny označenej ako „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru,“ datovanej dňom 07.10.2015 banka týmto listom žalovanému oznámila, že nakoľko dlžné splátky v stanovenej lehote nezaplatil, dlh z kreditnej karty v celkovej výške 2.759,87 eur sa stal splatným v celom rozsahu naraz.

15. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzavretia predmetnej zmluvy o vydaní a používaní kreditnej karty VÚB a.s., tzn. ku dňu 09.04.2014 (ďalej len „Občiansky zákonník“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

16. Podľa § 52 ods.2 veta tretia Občianskeho zákonníka ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

17. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

18. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

19. Vychádzajúc z cit. ust. Občianskeho zákonníka spotrebiteľská zmluva nie je osobitným zmluvným typom. Môže ňou byť ktorýkoľvek zmluvný typ upravený Obchodným zákonníkom, Občianskym zákonníkom, iným právnym predpisom alebo aj zákonom neupravená, tzn. nepomenovaná zmluva, ak sú splnené požiadavky kladené na subjekty zmluvy, tzn. ak stranami zmluvy sú dodávateľ a spotrebiteľ. Spotrebiteľskou zmluvou je teda vždy založený právny vzťah, ktorého účastníkom je spotrebiteľ.

20. Súd zastáva názor, že zmluva o vydaní a používaní kreditnej karty VÚB a.s. uzavretá medzi bankou a žalovaným dňa 09.04.2014 má charakter spotrebiteľskej zmluvy, a že žalovaný v právnom vzťahu založenom touto zmluvou má postavenie spotrebiteľa. Záver, že žalovaný zmluvu uzavrel ako spotrebiteľ, tzn. že pri uzatváraní zmluvy nekonal v rámci svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti,

vyplýva jednak z označenia žalovaného v zmluve údajmi fyzickej osoby - nepodnikateľa (starobný dôchodca), ako aj z celkového obsahu zmluvy, ktorá obsahuje pojmy ako „spotrebiteľský úver“, „spotrebiteľ“, „náklady spotrebiteľa“ a pod. Spotrebiteľský charakter zmluvy v danom prípade v rámci svojich argumentácii nakoniec ani jedna zo sporových strán nečinila sporným.

21. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

22. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

23. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

24. Podľa § 103 Občianskeho zákonníka ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

25. Z citovaných ustanovení Občianskeho zákonníka vyplýva, že plnenie dlhu možno dohodnúť aj v splátkach tak, ako to strany dohodli aj v prípade predmetnej zmluvy. V takomto prípade veriteľ môže od dlžníka žiadať vždy len splnenie príslušnej splátky, ktorá sa stane splatnou (zročnou) na základe dohody účastníkov alebo rozhodnutia súdu či uznania práva. Každá zo splátok pritom predstavuje samostatné plnenie, a podľa § 103 veta prvá Občianskeho zákonníka pre každú z nich trojročná premlčacia doba ustanovená v § 101 Občianskeho zákonníka plynie samostatne.

26. Občiansky zákonník v § 565 umožňuje, aby sa veriteľ s dlžníkom dohodli (prípadne, aby tak rozhodnutím určil súd), že ak sa nesplní niektorá splátka, veriteľ je oprávnený žiadať zaplatenie celej pohľadávky naraz (tzv. dojednanie o strate výhody splátok). V takomto prípade veriteľ môže žiadať dlžníka zaplatenie celej pohľadávky naraz. Trojročná premlčacia doba, pokiaľ ide o celú takúto zosplatenú pohľadávku, podľa § 103 veta druhá Občianskeho zákonníka začína plynúť odo dňa splatnosti nesplnenej splátky. To však platí len v prípade, keď veriteľ skutočne využije svoje právo žiadať zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorých zo splátok najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky. Ak sa tak nestalo, veriteľ stratí právo žiadať od dlžníka zaplatenie celej pohľadávky a celá pohľadávka sa nestane splatnou. Pohľadávka je aj naďalej splatná v splátkach a opäť plynie len premlčacia doba pre jednotlivé splátky. Premlčacia doba pre celú pohľadávku však začne plynúť znova, ak dlžník nesplní v určenom termíne ďalšiu (ktorúkoľvek) splátku.

27. Cit. ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka upravuje podmienky splácania záväzkov zo spotrebiteľských zmlúv dohodnutých v splátkach. Podľa tohto ustanovenia dodávateľ môže uplatniť právo vyplývajúce z § 565 Občianskeho zákonníka, tzn. žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky (ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené) najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky. Toto právo však môže uplatniť iba za podmienky, že naň upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní.

28. Z uvedeného vyplýva, že ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka upravuje tzv. stratu výhody splátok v spotrebiteľských veciach osobitne oproti ostatným (nespotrebiteľským) veciam, a to tak, že právo na zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky veriteľ môže uplatniť až po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky. Na rozdiel od všeobecnej právnej úpravy, teda nie okamžite po omeškani so zaplatením splátky, a navyše, na rozdiel od všeobecnej právnej úpravy, až keď upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

29. Citované ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka teda stanovuje osobitne (rozdielne od všeobecnej úpravy) okamih a podmienky uplatnenia práva na zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie splátky v spotrebiteľských veciach. Toto ustanovenie a ani cit. ust. § 103 Občianskeho zákonníka pritom osobitným spôsobom neupravujú začiatok plynutia premlčacej doby v prípade

uplatnenia práva na zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie splátky v spotrebiteľských veciach, tzn. napr. že by premlčacia doba v týchto prípadoch začala plynúť napr. až tri mesiace od omeškania so zaplatením splátky a pod. Preto aj v spotrebiteľských veciach je pri posudzovaní začiatku plynutia premlčacej doby potrebné vychádzať z ust. § 103 veta druhá Občianskeho zákonníka, podľa ktorého premlčacia doba začne plynúť odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. Ust. § 103 je ustanovením kogentným, čo znamená, že nie je možné sa od neho odkloniť. Premlčacia doba preto aj v spotrebiteľských veciach plynie od zročnosti splátky, kvôli ktorej sa plnenie celého dlhu žiada.

30. Na podporu tohoto svojho právneho záveru súd poukazuje na súdnu prax, a to rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 28.6.2018 sp.zn. 6Co 26/2017, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 27.2.2019 sp.zn. 41Co 3/2019, rozsudok Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 20.2.2019 sp.zn. 5Co 256/2018, rozsudok Krajského súdu v Trnave zo dňa 25.1.2016 sp.zn. 23Co 35/2015, rozsudok Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 27.2.2019 sp.zn. 27Co 29/2018, rozsudok Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 18.1.2018 sp.zn. 19Co 42/2017 a ďalšie.

31. V danej veci banka listom „Predžalobná upomienka“ zo dňa 04.09.2015, ktorý bol žalovanému doručený dňa 14.09.2015, žalovaného upozornila na nedoplatok na splátkach v celkovej výške 240 eur, a na to, že ak nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci júl 2015 najneskôr do 11.09.2015, je oprávnená žiadať zaplatenie celého dlhu zo zmluvy naraz. Listom zo dňa 07.10.2015 následne banka v dôsledku skutočností, že k úhrade tejto splátky nedošlo, celú pohľadávku zo zmluvy vyhlásila splatnou jednorázovo a žalovaného vyzvala na jej zaplatenie.

32. Z uvedeného teda vyplýva, že banka si právo na zaplatenie celej pohľadávky zo zmluvy listom zo dňa 07.10.2015 uplatnila pre nezaplatenie splátky splatnej v mesiaci júl 2015. Vychádzajúc tak z ust. § 101 a § 103 veta druhá Občianskeho zákonníka trojročná premlčacia doba na zaplatenie celého dlhu začala plynúť v mesiaci júl 2015 a uplynula v mesiaci júl 2018. Keďže žaloba bola podaná v mesiaci september 2018, žaloba bola podaná po uplynutí trojročnej premlčacej doby.

33. Vzhľadom na uvedené skutkové a právne závery súd procesnú obranu žalovaného spočívajúcu v námietke premlčania celého nároku považoval za dôvodnú a žalobu zamietol.

34. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

35. Podľa § 256 ods. 1 Civilného sporového poriadku ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

36. Podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

37. Podľa § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

38. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 256 Civilného sporového poriadku. Konanie sčasti, a to o zaplatenie 800 eur s prísl., bolo zastavené v dôsledku späťvzatia žaloby žalobkyňou z dôvodu, že žalovaný po podaní žaloby zaplatil žalobkyni túto sumu. Preto v tejto časti žalobkyni prislúcha voči žalovanému nárok na náhradu trov konania. Žalobu sčasti, a to o zaplatenie 748,50 eur (poplatky a sankčný úrok), žalobkyňa zobrala späť bez odôvodnenia. V konaní v časti, v ktorej konanie nebolo zastavené, tzn. o zaplatenie 3.040,70 eur s prísl., bol úspešný v celom rozsahu žalovaný. Preto žalovanému prislúcha voči žalobkyni nárok na náhradu trov pomerne. Súd tak vychádzajúc z výsledku konania, ktorého zastavenie žalovaný nezavinil, a konania, v ktorom žalovaný bol úspešný (3.789,20 eur : 800 eur), žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 65% trov (82,50% - 17,50%). O výške priznanej náhrady rozhodne po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením súdny úradník.

Poučenie:

Proti výrokom I.- III. rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Kežmarok na Krajský súd v Prešove (§ 355 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

Podľa § 1 písm. a) zákona č. 62/2020 Z.z. o niektorých mimoriadnych opatreniach v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID - 19 a v justícii a ktorým sa menia a doplňajú niektoré zákony lehoty ustanovené právnymi predpismi v súkromnoprávných vzťahoch na uplatňovanie alebo bránenie práv na súde, uplynutím ktorých by došlo k premlčaniu alebo k zániku práva v čase odo dňa účinnosti tohto zákona (1. apríl 2020) do 30. apríla 2020 neplynú.

Podľa § 2 ods. 1 veta prvá zákona č. 62/2020 Z.z. o niektorých mimoriadnych opatreniach v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID - 19 a v justícii a ktorým sa menia a doplňajú niektoré zákony lehoty ustanovené právnymi predpismi ustanovenie § 1 písm. a) platí rovnako aj pre lehoty ustanovené zákonom alebo určené súdom na vykonanie procesného úkonu v konaní pred súdom účastníkmi konania a stranami v konaní.

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 Civilného sporového poriadku rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní to, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).